

[Niels Matthiasen.]

Skriftlig begrundelse.

Tre københavnske privatteatre trues af lukning og mange skuespillere og scenefunktionærer af arbejdsløshed; det nyoprettede teaterråd har vist sig uohensigtsmæssigt, teaterbevillingernes fordeling har skabt almindelig utilfredshed. Der synes således al mulig grund til på et fordomsfrit grundlag at revidere teaterloven under indtryk af den voldsomme udvikling og de nye behov, der er opstået inden for de seneste år og siden lovens vedtagelse.

Niels Matthiasen: Da teaterloven blev vedtaget i maj 1970, sagde vi fra socialdemokratiets side — i øvrigt ikke uvenligt — at det bedste ved den var den revisionsparagraf, som var kommet med i loven.

Desværre har det vist sig hurtigere end ventet, hvor megen sandhed der var i vores påstand. Vi advarede imod det, at der ikke allerede dengang blev skabt en økonomisk helhedsløsning for de private teatre i København. Vi skitserede en hovedstadsordning for samtlige teatre i København-Frederiksberg og Københavns amt, men vore advarsler og forslag blev ikke taget til følge, og nu står vi altså i en ny ikke publikums-mæssig, men økonomisk krise på teatrene. Tre teatre i København trues med lukning, og mange skuespillere og scenefunktionærer trues med arbejdsløshed. Samtidig har det vist sig, at teaterrådet i den form, det har fået, fungerer højst utilfredsstillende, og den måde, hvorpå de til teaterdrift værende midler fordeles, har skabt almindelig utilfredshed.

Det er naturligvis ikke kulturministerens skyld, at alle disse problemer er kommet — i hvert fald ikke hans alene. Der sker i øjeblikket en lang række ting, som bryder med vedtagne samværsformer, og teatret har måske fået en særlig stærk placering i denne udvikling, anvendt som et arbejdsredskab af nye grupper og nye initiativer, der ser på teatervirksomhed på en anden meningsfyldt måde, end man er vant til det fra det traditionelle teater.

Denne udvikling er kommet både hurtigere og stærkere end ventet og har betydet, at behovet for en kulturpolitisk indsats på dette område er øget stærkt. Der er derfor ingen skam i at erkende, at vi ikke kan

vente med en revision af teaterloven til 1973-74, men at man allerede nu i ministeriet må tage fat på at forberede et forslag til en revideret lov, som kan fremsættes straks i næste samling, og jeg synes derfor, det er rimeligt at spørge, om kulturministeren overvejer inden for en overskuelig tid at fremsætte forslag til en ny teaterlov.

Ministeren for kulturelle anliggender (*K. Helveg Petersen*): Jeg kan svare hr. Niels Matthiasen, at en revision af teaterloven indgår i programmet over lovforslag fra kulturministeriet i folketingsåret 1971-72, og jeg er enig i, at den udvikling, der er i gang, gør det rimeligt, at vi ser på loven på ny. Det hænder i øvrigt i mange tilfælde, at man må tage love op til revision på grund af den hastige udvikling, der finder sted.

Nu skal jeg ikke her optage en diskussion om årsagerne til den situation, vi befinder os i, og jeg skal heller ikke indlede en debat om, hvordan en ny teaterlov bør se ud. Jeg skal blot sige, at det bliver meget, meget vanskeligt at lave en lov, der giver faste retlige regler for tilskud. Men jeg vil da gerne understrege, at et hovedpunkt bliver amternes og kommunernes stilling, sådan som vi drøftede det i forbindelse med den gældende lov.

Der har nu igennem nogle måneder været kontakt mellem ministeriet og amtet og Københavns og Frederiksberg kommuner med henblik på, at der fra amt og kommuner ydes større tilskud til løsning af teaterproblemerne i København. Jeg skal ikke røbe enkeltheder, men jeg regner med, at jeg i meget nær fremtid, måske en af de nærmeste dage, kan have en samlet plan klar, og den skal bevillingsmyndighederne så se på. Det er jo nemlig i høj grad et bevillingsspørgsmål. Det er ikke alene et spørgsmål om lovens paragraffer, men det er et spørgsmål om at have de beløb på finansloven, der skal til.

Hr. Niels Matthiasen gjorde nogle bemærkninger om teaterrådet, og jeg skal da blot sige her, at teaterrådet i dets nuværende udformning jo principielt er en videreførelse af det tidligere teaterråd. Det, der skete ved lovrevisionen, var, at medlems-tallet blev øget under hensyn til den kritik, der blev rettet mod det gamle teaterråd for ikke at repræsentere alle dele af teater-